

Diplomová práce se zaměřuje na význam a podstatu výchovného vzoru v průběhu utváření a formování osobnosti dítěte, zejména pak v prostředí maloměsta a jeho specifických společenských jevů.

Úvodní část práce zahrnuje stručný přehled historických zkušeností z oblasti výchovného působení vzorem učitele. V následujících kapitolách je pozornost věnována teoretické analýze vzoru, principům a zákonitostem nápodoby, jejím psychologickým interpretacím i komparaci v systému dalších psychických mechanismů. Další kapitoly analyzují základní příčiny a důsledky působení potenciálních vzorů lidského chování a jednání. Proces působení vzoru je determinován řadou vnitřních i vnějších činitelů. Součástí práce je proto také deskripce jevů souvisejících s ontogenetickým vývojem osobnosti žáka a stručný popis specifických charakteristik prostředí maloměsta. Ve zbývajících částech se autor práce zabývá teoretickým rozбором podmínek i možností výchovného působení učitele vzorem a problematikou kompenzace chybějících vzorů prostřednictvím pedagoga osobního příkladu. Nastíněny jsou nejen složky žákovy osobnosti, na které může učitel jako vzor potenciálně působit, ale také základní pravidla pro uplatnění této specifické metody mezilidského ovlivňování.

Teoretická část je doplněna empirickým šetřením, realizovaným v souvislosti s tématem práce na Základní škole v Březnici. Jejím cílem je poskytnutí konkrétních údajů v oblasti problematiky výchovného působení vzorem učitele.